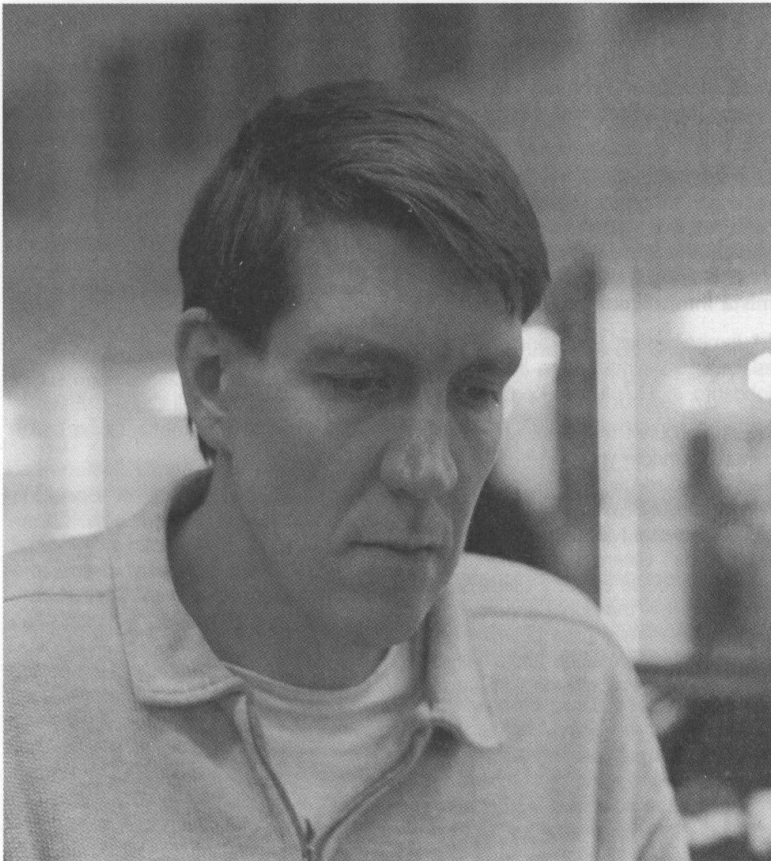

Iso Kiltti Jätti: Sami Eerola

Sami Eerola

"Äiti, syökö Sami-setä ihmisparsoja?" ihmetteli pikkuinen Vilinä etukäteen jännittyneenä tapaamisesta. "Mahtuukohan se siihen autoon, millä tultiin Tampereelle?" jatkoi isovel. Lasten ja miksei aikuistenkin mielestä Sami vaikuttaa jokseenkin jättilä, vaikka tavatessani hänet olo tuntui ihmeellisen tultulta pitkien Eurooppa Treffien jälkeen.

Mikä on lempivärisi? "Sininen." vastasi Sami Eerola hämmästyneen huvittunut ilme kasvoillaan, kun ensimmäisenä ei kysyttyään strategisia mittoja. Niihin kysymyksiin hän on tottunut vastailemaan koko ikänsä, ja tuntui silminnähdessä helpottuneelta vertaistensa - vaikkakin paljon lyhyempien pitkien seurassa, ja vertaillessa hullujakin asioita syvässä yhteisymmärryksessä.

Sami on 32-ikävuoden alusta asti ollut pitkä. Rullamitalilla on saatu tulos **218 senttiä** ja kenkä on miehellä ylättävän pieni 50. Isoveljestäkin tuli pitkäkköjen vanhempien hämmästykseksi pikkuinen veli, vaikka tämäkin on hyvin kasvatettua laatua. Samia tutkittiin ja kummasteltiin, mutta kasvuun ei löytynyt mitään erityistä syytä. Ja pitääkö sitä nyt aina niin kaikkea ihmetelläkään, jos ei ole mitään vikaa, naurahtaa Sami.

Samilla on pituutta riittävästi, eikä hän joutunut pahemmin nujakoihin koululaisenaan. Kaveripiiri ei ole erityisen pitkää, eikä nuorena tullut lähdeyttä välineiden puutteesta laskeuttelemaan tai luistelemaan. Nuorella miehellä ei tällaisiin harrastuksiin ollut pahempaa hinkuakaan, ja hetken pohdittuaan Sami toteaa, että saattoihan pituudella olla jonkinlainen asema valinnoissa.

Kouluaikana Sami innostui liikunnasta, ja hänet napattiin pituuden vuoksi mukaan koripallojoukkueeseen. Joku oli nähnyt huiman pitkän 15-vuotiaan nuorukaisen, toinen tiesi kuka hän on. Valmentaja ottikin yhteyttä ja siitä alkoi palloilu-ura SM-sarjassa asti. Uudenkaupungin Urheilijoissa ja nyt Pispalan Tarmossa.

Armeijan Sami kävi Säkylässä, jossa tärkeimpien varusteiden, kuten sängyn, saaminen kesti viikon verran. Huomaavaiset esimiehet hoksasivat useinmiten puutteet ennen kuin mitään isompaa kerkesi edes toivoa. Löytyi jopa riittävän pitkät alusvaatteet, joita mm. Englannin & Irlannin klubi äskettäin Suomestakin kyseli.

Pilke silmässä Sami kertoi varanneensa teltasta aina ovipaikan, kun siinä sai edes pään ulos varpaiden höyrytessä kamiinan kyljessä.

Elävässä elämässä Sami Eerola törmää hassuihin tilanteisiin päivittäin, joten huumori on ollut suureksi avuksi.

Samin kanssa hetken seikkailtua Tullintorilla oikeastaan huvitti suunnittelijan näkökulmasta rakennusstandardien hölmöys. Miten voi olla mahdollista, että hississä joutuu olemaan pää kenossa, madalletuissa eteisissä tukka voi tarttua tuulettimeen, kyltit saa lukea alaviistoon, ovien kohdalla kumartua vaikka tilaa olisi tehdä korkeampi ovi, vessoissa jalat ei mahdu sisään, kahvilan tuolit ja pöydät ovat kuin leikkimökistä.

Itse asiassa **Sami elää leikkikalu-maassa**. Kotona keittiön alakaapit ovat varastona ja vain yläkaapit käytössä. Usein käy niin, ettei seisten näe ikkunoista ollenkaan ulos, suihkujen tangot ovat navan korkeudella ja suihkukaapista täytyy peruuttaa ulos jotta ylettäisi pesemään varpaansa.

"Pikkuinen" riittäväksi korjailtu polkupyörä on tullut kultaakin arvokkaammaksi välineeksi, sillä **Sami ei mahdu Tampereen busseihin**. Ei seisomaan eikä istumaan. Ja jos mahtuukin, niin muut eivät mahdu ohi. Juna on paras kulkuväline fillarin lisäksi, lentokoneessa saa tehdä viikoja etukäteen erikoisjärjestelyt. Ajokortin Sami on hankkinut, mutta sopivan auton löytäminen ei ole päivän yksinkertaisin asia, etenkin opiskelijalle.

Kokeilimme jutustelun lomassa mielenkiinnolla kuinka Sami mahtuu **Yaris Versoon**. Eteen jalat menivät huonosti, pää hyvin, kädet kurkottelella rattiin, mutta ehkä sillä olisi voinut ajaa muutaman metrin. Takaa kun otti lattiasuojat pois, niin tilaa oli erinomaisesti! Mieshän istui siellä kuin tatti. "Kato äiti, kyllä Sami-setä mahtui sinne!" tuumasi Viikku ilahuneena.

Opinnoissaan kirvesmieheksi pituudesta on joskus muitakin riemastuttavaa hyötyä. Kattojen ja seinien panelointiin ei useinkaan tarvitse tikkaita. Sami on oppinut ja joutunut tekemään paljon itse korjattaessaan ympäristöä sopivaksi, kuten itselleen n.240 senttisen sängyn.

Ammatinvalinta oli jokseenkin helppoa, kun aina on joutunut väsäämään. Keskustellessamme turvavarusteista ilme muuttui vakavaksi. Onkohan niitä turvakenkiä ollenkaan näin suuria, ja mistäköhän niitä saa, Sami pohdiskeli.